

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 3. října 2018 – CP
v. Sąd Najwyższy**

(Věc C-624/18)

(2019/C 44/14)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Žalobce: CP

Žalovaný: Sąd Najwyższy

Předběžné otázky

- 1) Je třeba článek 47 Listiny základních práv ve spojení s čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání ⁽¹⁾ [...], vykládat v tom smyslu, že v případě, kdy je k soudu poslední instance členského státu podán procesní prostředek (žaloba), v němž je namítáno porušení zákazu diskriminace na základě věku ve vztahu k soudci tohoto soudu a v němž byl podán návrh na vydání opatření k zajištění vzneseného nároku, je tento soud za účelem poskytnutí ochrany právům vyplývajícím z unijního práva a prostřednictvím předběžného opatření upraveného vnitrostátním právem povinen upustit od uplatnění ustanovení vnitrostátního práva, která jako příslušnou k projednání věci, jíž se opravný prostředek týká, určují organizační jednotku tohoto soudu, jež není funkční, neboť soudci, kteří mají v jejím rámci rozhodovat, nebyli jmenováni?
- 2) Je v případě jmenování soudců do organizační jednotky příslušné podle vnitrostátního práva k projednání podaného procesního prostředku třeba čl. 267 SFEU třetí pododstavec ve spojení s čl. 19 odst. 1 a článkem 2 SEU, jakož i s článkem 47 Listiny základních práv vykládat v tom smyslu, že zcela nově zřizované kolegium soudu posledního stupně členského státu – příslušné k projednání věci soudce vnitrostátního soudu v prvním i ve druhém stupni – v němž mají rozhodovat výlučně soudci vybraní vnitrostátním orgánem, který má zajišťovat nezávislost soudů a soudců [Krajowa Rada Sądownictwa (Státní soudní rada)] a který s ohledem na způsob svého obsazování a své činnosti nepředstavuje záruku nezávislosti na zákonodárné a výkonné moci, je nezávislým soudem ve smyslu práva Evropské unie?
- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku, je třeba čl. 267 SFEU třetí pododstavec ve spojení s čl. 19 odst. 1 a článkem 2 SEU, jakož i s článkem 47 Listiny základních práv vykládat v tom smyslu, že nepřislušné kolegium soudu posledního stupně členského státu splňující požadavky, které právo Evropské unie klade na soud, k němuž byl podán opravný prostředek ve věci spadající do působnosti unijního práva, musí upustit od uplatnění ustanovení vnitrostátního zákona vylučujících jeho příslušnost v této věci?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 3. října 2018 –
DO v. Sąd Najwyższy**

(Věc C-625/18)

(2019/C 44/15)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Žalobce: DO

Žalovaný: Sąd Najwyższy

Předběžné otázky

- 1) Je třeba článek 47 Listiny základních práv ve spojení s čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání ⁽¹⁾ [...], vykládat v tom smyslu, že v případě, kdy je k soudu poslední instance členského státu podán procesní prostředek (žaloba), v němž je namítáno porušení zákazu diskriminace na základě věku ve vztahu k soudci tohoto soudu a v němž byl podán návrh na vydání opatření k zajištění vzneseného nároku, je tento soud za účelem poskytnutí ochrany právům vyplývajícím z unijního práva a prostřednictvím předběžného opatření upraveného vnitrostátním právem povinen upustit od uplatnění ustanovení vnitrostátního práva, která jako příslušnou k projednání věci, jíž se opravný prostředek týká, určují organizační jednotku tohoto soudu, jež není funkční, neboť soudci, kteří mají v jejím rámci rozhodovat, nebyli jmenováni?
- 2) Je v případě jmenování soudců do organizační jednotky příslušné podle vnitrostátního práva k projednání podaného procesního prostředku třeba čl. 267 SFEU třetí pododstavec ve spojení s čl. 19 odst. 1 a článkem 2 SEU, jakož i s článkem 47 Listiny základních práv vykládat v tom smyslu, že zcela nově zřizované kolegium soudu posledního stupně členského státu – příslušné k projednání věci soudce vnitrostátního soudu v prvním i ve druhém stupni – v němž mají rozhodovat výlučně soudci vybraní vnitrostátním orgánem, který má zajišťovat nezávislost soudů a soudců [Krajowa Rada Sądownictwa (Státní soudní rada)] a který s ohledem na způsob svého obsazování a své činnosti nepředstavuje záruku nezávislosti na zákonodárné a výkonné moci, je nezávislým soudem ve smyslu práva Evropské unie?
- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku, je třeba čl. 267 SFEU třetí pododstavec ve spojení s čl. 19 odst. 1 a článkem 2 SEU, jakož i s článkem 47 Listiny základních práv vykládat v tom smyslu, že nepříslušné kolegium soudu posledního stupně členského státu splňující požadavky, které právo Evropské unie klade na soud, k němuž byl podán opravný prostředek ve věci spadající do působnosti unijního práva, musí upustit od uplatnění ustanovení vnitrostátního zákona vylučujících jeho příslušnost v této věci?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 17. října 2018 – Unitel Sp. z o.o. w Warszawie v. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Věc C-653/18)

(2019/C 44/16)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: Unitel Sp. z o.o. w Warszawie

Odpůrce: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Předběžné otázky

- 1) Je ve světle čl. 146 odst. 1 písm. a) a b) a článku 131 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ a ve světle zásad zdanění spotřeby, daňové neutrality a proporcionality správná vnitrostátní praxe, podle které se osvobození od daně s nárokem na odpočet (v Polsku nulová sazba daně) uplatní vždy, jsou-li zároveň splněny následující dvě podmínky:

a) vývoz zboží se uskutečnil ve prospěch nezjištěného příjemce, který je mimo území Evropské unie, a